

(1527-1540): Θεραπευτής και γεφυροποιός (Ηπειρωτικός χώρος)», *Ηπειρωτικά Χρονικά* 41 (2007), σ. 243-244.

756

1817-1818. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αρεόπολη (Λακωνία).
Σ. Κουγέας, «Η ανθρωποκτονία (τὸ φονικὸ) ὡς διεγγύημα τρίτου ἐν Μάνη», στον τόμο *Προσφορά εἰς Στίλπωνα Π. Κυριακίδη*, Θεσσαλονίκη 1953, σ. 367-370, αρ. 1-2.

757

1817-1832. Έγγραφα της επαναστατικής, μετεπαναστατικής και καποδιστριακής περιόδου αναφερόμενα κυρίως σε ζητήματα διακυβέρνησης, οργάνωσης της διοίκησης και της δικαιοσύνης του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Αποφάσεις Δικαστικών Επιτροπών και Ειρηνοποιών Κριτών. Συνθήκη ειρήνης Λονδίνου (6/7/1827). Ψήφισμα Γ' Εθνικής Συνελεύσεως (3/4/1827) περί εκλογής του Κωνστ. Ιω. Καποδίστρια ως Κυβερνήτη της Ελλάδας και διορισμού προσωρινής Αντακυβερνητικής Επιτροπής μέχρι την άφιξή του. Ψήφισμα ΝΗ της Βουλής των Ελλήνων (18/1/1828) περί αναστολής ισχύος του Πολιτικού Συντάγματος της Τριζήνας. Αίγινα, Άργος, Επίδαυρος, Ερμιόνη, Κόρινθος, Λονδίνο, Ναύπλιο, Σάλωνα, Τρίπολη, Τριζήνα, Ύδρα.
Δ. Πετρακῆς, *Καιροβουλευτική Ιστορία τῆς Ελλάδος. Ιστορική, δογματική καὶ κριτική ἔρευνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνεκδότων τοῦ ἔθνους ἀρχείων*, τ. Α' (1453-1843), Ἀθήναι 1935, σ. 234, 254-256, 264-265, 268, 269, 279 σημ. 14, 281-287, 289, 290, 321, 324 σημ. 42, 325 σημ. 43, 326-327, 329-331, 334, 338 σημ. 5, 339-340, 349-354, 380-381, 396-401, 420, 433-435, 443-445.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ ΤΟΥ ΧΟΥΡΣΙΤ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ
ΣΕ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ

1821, 20 Νοεμβρίου

«Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ παριστανόμενον ἀπὸ τοὺς ὑπογράφαντας τὸ παρόν, ὑπόσχεται μεθ' ὅρκου νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν διωρισμένον ἄνθρωπον, ὅποῦ ἤθελεν ἐπὶ τούτῳ σταλθῇ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταῦθα ὑποσημειουμένων ζητημάτων, τὰ χαρέμια τοῦ Χουρσίτ Πασᾶ δηλ. τὴν Ἑσμᾶ, τὴν Ματηντζέν, τὴν Φατμέ καὶ τὴν Ἰωσά, μὲ ὅλας τὰς σκλάβας, ὁμοίως καὶ τὰ χαρέμια τοῦ Μαϊμέτ Πασᾶ, καὶ τοῦ Σαληκτάρ Ἀγᾶ, μὲ τοὺς σκλάβους των, ἔτι δὲ καὶ τὰ χαρέμια τῶν κιαχαγιάδων.

Ζητήματα:

Α. Νὰ παραδοθῶσιν ὅλοι οἱ χριστιανοί, ὅσοι εὐρίσκονται αἰχμάλωτοι, ἢ ἀνάλογοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑψηλοτάτου Χουρσίτ Πασᾶ, καθὼς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, ὅπου εὐρίσκονται εἰς τοὺς λοιποὺς πασάδες, τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὸν εἰρημένον Χουρσίτ Πασᾶν.

Μεταξὺ τῶν χριστιανῶν τούτων εἶναι καὶ ὁ Νάκκος.

Β. Ἡ ἀποστολὴ ὅλων τῶν αἰχμαλώτων, ἢ ἐνέχειρα χριστιανῶν νὰ γείνη μὲ ἔξοδα τοῦ Χουρσίτ Πασᾶ, καὶ εἶναι ἡ Ὑψηλότης του εἰς χρέος νὰ παραδώσῃ ὅλους τοὺς χριστιανούς τῆς Πελοποννήσου, ὅπου ἤθελαν προσδιορισθῇ ἐπομένως ἀρμοδιώτερον.

Γ. Διὰ τὰς πολυαριθμούς ζημίας ὅπου ἔπαθε τὸ ἔθνος μας, καὶ διὰ τὰ καθημερινὰ ἔξοδα ὅπου γίνονται εἰς τὴν τιμίαν ἀνάπαισιν καὶ διατήρησιν τῶν χαρεμίων καὶ λοιπῶν ἀνθρώπων τῶν Πασάδων, ζητοῦνται ἀφεύκτως τάλληρα αὐτοκρατορικὰ ὁ γ δ ο ή κ ο ν τ α χιλιάδας, πρὸς ἐπτὰ γρόσια τὸ τάλληρον.

Δ. Αὐτὴ ἡ προσδιορισθεῖσα ποσότης τῶν ταλλήρων νὰ παραδοθῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς χριστιανούς αἰχμαλώτους καὶ ἐνέχειρα συγχρόνως, ὅπου ἤθελον παραδοθῇ εἰς τὰ προειρημένα χαρέμια μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν ἀπεσταλμένον ἢ διωρισμένον ἄνθρωπον παρὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου Χουρσίτ Πασᾶ, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἤθελε προσδιορισθῇ.

Ἔγιναν δύο ὅμοια διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ἐγένετο τῇ 20 Νοεμβρίου 1821

Δημήτριος Ὑψηλάντης, Ὁ Βρεσθένης, ὁ Π. Πατῶν, Π. Μανρομιχάλης, Π. Νοταρᾶς, Παναγ. Κρεββατᾶς, Χ. Περούκας».

758

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1817-1833. Μισθώσεις έργου. Ὑδρα.

Γ. Ροδόλακης, «Ἕν ὄσπιτιον ἐκ θεμελίων». Συμβάσεις γιὰ τὴν ἐκτέλεση οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν στὴν Ὑδρα (1802-1833)», *ΕΚΕΙΕΔ* 35 (2001), σ. 24-25 σημ. 47, σ. 35-39 αρ. 1-95.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

1819, 24 Ιουνίου

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι μαστόροι Γεώργης Μαρκάρης, Γεωργάκης Βαρελᾶς, Δημήτρης Ντελῆς καὶ Νικόλας Σουβλᾶς, συνεφώνησαν μετὰ τοῦ Ἀναγνώστη Νικολῆ Μπαρμπέρη νὰ τοῦ οἰκοδομήσουν ἐκκλησίαν ἐκ θεμελίων μὲ τὴν πῆχυν ἐγγὺς τοῦ ὀσπιτίου Κυριάκου Σκούρτη εἰς ὕψους ὅσον χρειάζεται καὶ θελήσῃ ὁ οἰκοκύρης. Τὰ τεῖχη ἔχουν πλάτος τρία ἥμισυ ρούπι καὶ ἀπὸ τὴν στρώσιν τῆς πόρτας ἕως τέλος τοῦ ὕψους νὰ ἔχουν ρούπια τρία καὶ ἓνα παρμάκι. Δίδουν ὑπόσχεσιν οἱ αὐτοὶ μαστόροι, ἕξε σφυριὰ καὶ πέντε ὑπουργοί, νὰ δουλεύσουν ὅλοι τοὺς ἐνδεκα, νὰ κτίσουν τοῖχον καλόν, εὐμορφον καὶ σάϊκον, οἱ πέτρες ἀράδα κατὰ τὸν νέον ὅπου τὰ ἀκολουθ... Ὅταν δὲν ἀρέσῃ ὁ τοῖχος τοῦ Κωνσταντῆ Πελεκάνου (τὸν ὅποιον διορίζει ἐπιστάτην ὁ οἰκοκύρης καὶ οἱ ρηθέντες τον ἐδ...), νὰ τὸν κρεμίσῃ καὶ νὰ τὸν ξανακτίσουν οἱ μαστόροι καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ αὐτοῦ γκρεμισμένου εἶναι διὰ λογαριασμὸν τῶν αὐτῶν μαστόρων, ἄνευ τινὸς λόγου, αἰτίας καὶ προφάσεως. Ἡ πέτρα καὶ τὸ νερὸν εἶναι διὰ λογαριασμὸν τῶν μαστόρων. Ὁ οἰκοκύρης νὰ πληρώσῃ

